

[Rahbæk Møller]

Socialistisk folkeparti finder ikke den nuværende ordning tilfredsstillende. Som flere ordførere har været inde på, har ordningen givetvis ganske ringe betydning, og hvis den skulle have betydning, skulle den udbygges på en lang række områder. De offentlige repræsentanter burde have et egentligt kommissorium for deres virke. De burde foretage indberetninger til ministeren med jævne mellemrum. De burde mødes med ministeren, og de burde kunne pålægges generelle direktiver for deres virke. Hvis disse ting blev gennemført, kunne det blive et led i en bedre økonomisk styring. Men selv om vi ikke finder ordningen tilfredsstillende, ønsker SF den ikke ophævet. Der er trods alt tale om en ordning, der kan udbygges og på den måde blive en fornuftig ordning. Derfor afviser vi lovforslaget.

Jeg vil godt slutte af med et par bemærkninger til VS, for det, der foreligger her, er jo bestillingsarbejde. Under behandlingen af forsikringslovforslaget opfordrede VS de borgerlige partier til at fremsætte det her foreliggende lovforslag, og den opfordring har fremskridtspartiet og retsforbundet nu fulgt ved at genfremsætte deres gamle forslag. Jeg synes, det er en ganske ejendommelig rolle, at VS ud fra en alt-eller-intet-holdning fremprovokerer et reaktionært tiltag fra højresiden i folketinget.

Janne Normann (RV):

Der er igennem årene blevet sat mange spørgsmålstejn ved nyttevirkningen af den lov, vi nu behandler, og jeg har læst de tidligere forhandlinger og set, at der er skiftende glæde over ordningen rundt omkring, men at der har været lange perioder, hvor pengeinstitutterne har ytret tilfredshed med denne ordning, vel nok mest ud fra PR-værdien. Det er også min opfattelse, at selve oplysningsværdien af ordningen er meget, meget ringe, når de offentlige repræsentanter har tavshedspligt. Det er muligt – men det ved vi jo ikke, når vi ikke kan få besked om det – at der er en envejsindflydelse fra den offentlige repræsentant på bestyrelsens beslutninger, men der er i hvert fald ikke nogen kommunikation den anden vej. Vi kan simpelt hen ikke få at vide, hvordan ordningen har fungeret, og det finder jeg meget utilfredsstillende.

Så har der været talt noget om, at den ordning kun er gode ben til politikere, som har gjort sig fortjent til sådan et ben. Den hetz vil jeg overhovedet ikke deltage i.

Jeg vil godt sætte spørgsmålstejn ved, om det er helt rigtigt, så længe vi nu har ordningen, at borgmestre og rådmænd også kan blive medlemmer af bestyrelserne. Jeg drømmer ikke om, at de vil misbruge det, selvfølgelig ikke, men det er et spørgsmål, om ikke det ville styrke tilliden til ordningen, hvis det ikke var siddende politikere, der kom ind i organerne. På den anden side er jeg tvivlende, fordi man jo heller ikke er tilhænger af nogen form for berufsverbot. I grunden kunne jeg såmænd godt unde ministre fortsat at måtte drive en forretning, men vi skal jo passe på, at folk bevarer tilliden til ordningernes funktionsevne, og tilliden til denne lov bliver nok mere og mere rystet, eftersom vi ikke kan få nogen besked om, hvad der foregår i de bestyrelser, af de offentlige repræsentanter.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om der er nogen mulighed for, at vi kan få noget mere oplysning om, hvordan det fungerer, for det er meget godt, at vi siger, at der er offentlig indflydelse på beslutningerne i bankers og sparekassers bestyrelser, men vi kan ikke få at vide, i hvilken retning den indflydelse går. Vi kan faktisk slet ikke få at vide, om det overhovedet virker. Er der ikke en mulighed for, at man ved indberetninger til ministeren eller til erhvervsudvalget, måske fortroligstemplet, eller offentliggørelse af indberetninger med bestyrelsens godkendelse kunne få lidt mere oplysning om, hvordan denne lov fungerer?

Jeg mener i modsætning til venstres ordfører, at det stadig væk er for tidligt at afskaffe ordningen. Den skal have en chance. Derfor kan vi ikke gå ind for det foreliggende lovforslag, men vi ville meget gerne have noget mere nyttevirkning ud af denne lov.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne starte med at erkende, at de sidste gange vi har behandlet dette lovforslag, har et flertal i CDs gruppe haft den opfattelse, at disse repræsentanter i banker og sparekasser ikke har været til nogen særlig skade, og derfor har man afvist forslaget. Men nu er der efterhånden gået omkring 6 år, siden den offentlige repræsentation blev